

KEMENESALJA

Megjelenik minden vasárnap reggel.

Elofizetési ár: negyedévre 2 pengő, félévre 4 pengő, egész évre 8 pengő.

Hirdetés díja előre fizetendő.

POLITIKAI LAP.

Felolós szerkesztő és kiadó:

DINKOREVE NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Dinkoreve Nándor könyvnyomdája Cselekedők újra ide intéződik a szerelmi rész illető közlemények hirdetések és mindenféle pénzügyi ügyek

Egységes buzatípus körzetek megszervezése.

A földmívelésügyi kormány utasította a Gazdakamarákat, hogy próbaképpen már ez évtől kezdve szervezzék minőség buzatípus körzeteket egységes nagytömegű buza előállítására. A költségeket a földmívelésügyi tárca fogja viselni.

1927 óta folynak már a földmívelési kormány által a Gazdakamarák útján beállított és ellenőrzött országos buza fajta összehasonlító kísérletek. Egyes nemesített buzafajták az eddigi szigorú belső érték vizsgálati eredmények átlagértéke szerint minőségileg is igen kiválóknak bizonyultak, úgy hogy ezeknek bizonyos körzetek szerint egységes elterjesztése máris indokoltnak látszik. Ezen átlagos minőségű értékek szerint kiváló belső értékű buzafajtánál is a termelési viszonyok különbözősége szerint bizonyos ingadozások elkerülhetetlenek, de ezen ingadozások kiküszöbölhetők, ha lehetőleg egyforma termelési és művelési viszonyok megteremtését céltudatosan törekszünk. Ez az egységesség kisebb kísérleti körzetekben elérhető és ezekben a körzetekben kívánatos lehetőleg csak egy meghatározott, eddigi minőségi átlagértéke szerint kiváló buzafajta vetelmének egységes előterjedése.

A földmívelési kormány most utasítást adott a Gazdakamaráknak, hogy első próbaképpen már ez év őszén igyekezzenek ilyen egységes gabonatiszítási körzeteket megszervezni, előkészíteni. Ezek a gabonatiszítási körzetek belterjes-

külterjes, vagy középterjes körzetekben szervezendők meg. Ezekből a körzetekből mintegy 20 darab egyenként 10 kilogrammos buzamaz mintát lesz 1931-ben összegyűjtve és az Országos Földmívelésügyi Intézet és a Lierzkiserületi Állomás által tüzelesen megvizsgálva. Ezen buza minták értékét éppen ezért a földmívelésügyi kormány a Gazdakamarákon keresztül meg fogja téríteni az egyes gazdáknak.

A Felsődunántúli Gazdakamarában az elmúlt 3—4 év esztendő adatainak összehasonlítására megállapították, hogy a Kamara vezetősége nagy örömmel hajlandó a földmívelésügyi kormány fenti helyes elgondolását a gyakorlati életbe átültetni. Hiszen a magyar buzaexport kérdése a felülmunka nélküli buzáinknak kivétel nélkül arra kéri az alkalmassáknak lenniük, hogy vele egyetemben a buzákat feljavíthatók legyenek.

Dr. Maróthy László betegsége és halála.

A múlt szombatkor már röviden megemlékeztünk arról, hogy id. dr. Maróthy László a hévízi nyaralása után súlyos agyvérzés következtében folyó hóban meghalt.

Maróthy László frissen hantolt sírja mellett nem haladhatunk el anélkül, hogy érdemeiről ha röviden is, meg ne emlékezzünk.

1862-ben született a vasmegyei Zsedényben. Gimnáziumot a soproni benecseknel végezte. Az egyetemet pedig Budapesten, ahol 1883-ban államtudo-

mányi doktori oklevelet szerzett. Azután önkéntes lett egy évre a hatos huszároknak.

1884-től 1890-ig aljegyzősködött, majd 1894-ben a káldi bírókora szólították. Ezzel vetette bele magát a gazdasági egyesületek életébe, ahol hamarosan számottevő emberré lett, 1916-ban már ügyvezető alelnöke ennek a tekintélyes egyesületnek. 1918-ban növeleg, 1919. október 10-től kezdve pedig tényleges elnöke. Hihetetlen szorgalommal ügyszeretettel, buzgósággal küzdött az agrár érdekekért. Tipusa volt a konzervatív, lassan, de biztosan haladó gazdának. — Önérzetes, de nem másokat lealázó, de kötelezettségeinek teljesítésében mindenkor előjáró, igazság szerető, igazságkereső volt, de nemcsak a maga igazsáé, hanem támogatója minden gazdatársának minden igaz ügyben a végzettségig, sokszor majdnem az erőszakosságig. Tisztelet és megbecsülés övezte azért mindenhol. Ellensége soha sem volt, csak ellenfele. Mindenki szerette eredményes és hibáival együtt, úgy ahogy volt. Mint celli főbíró a legnagyobb tiszt-

pirongatott, mosdatott, mint büntetett.

Amilyen egész ember volt a tíz éves közigazgatási pályán, olyan egészember volt a gazdasági életben. És egész emberként tudott működni akkor is a közpályán, amikor a tényleges szolgálatot otthagyták.

1901-ben a celli kerület képviselőjevá választotta szabadelvű programmal, 1905-ig képviselte a kerületet. Őt dícsérik ma is a cselekedői uccai gyönyörű hársak, melyeket (néhány százat) ingeny

Aratás.

Írta: Barna Sándor.

A megye leghíresebb gavallérja volt valamikor. Bőkezű vendéglátó és még bőkezűbb vendég, aki mindig szakszorososan adta vissza azt, amit kapott.

Míg meg nem nőstít, szük volt neki a világ. Othon csak akkor volt, amikor bucsuzott. És elrepült, messze vidékekre, vitte a lelkét kóbor szárnya, melynek kellett a messzeség bízsergő szédüllete.

Azt beszéltek, hogy még kamazs korában szerelmes volt egy kislányba. A kislány asszony lett, majd később özvegy és akkor minden könyörgésére az volt a válasz:

— A halogatást jobban szeretem, mint a többi előít együttvé. Magát is beleértve.

A legenda szerint ezért hajszolta a nyugtalanság örök lábában, de hiába.

Mire sikerült agglébényre sajnajodnia, egyik napról a másikra asszonyt hozott a házhoz. Jobban mondva: az asszony hozta magát. Ugy vette feleségül, mint ahogy a keserű orvosságot veszi be az ember. És aztán megesett az, amire senki sem számított.

Az asszony kiábrándult belőle, ő pedig hajlósan beleszeretett az asszonyba. Othon-úti papucskorj lett belőle, hét megye vendégből. Ugyeztől sem sem mozdult a kastyé-

bol, melynek csak néhány barátja számára volt kapuja. Mindenkit elmarat, aki a kóbor multra emlékeztette. Megjött az esze, — mondták a férfiak. Elment az esze — sutítottak belé az asszonyok. De egyformán varak vissza, mint a tekező fiú, aki egyidőre megért.

Nem jött. És akkor sem ment vissza a világba, amikor mindent elvesztett. Senkisé tudta, mi történt, hogy történt.

Csak azt tudtak, hogy elment tőle az asszony. A szomszédok esküdtek rá, hogy ő maga kergette el. A legjobb barátjával, aki váltig ellenkezett.

Azt beszéltek, hogy az asszony zardába került. Oda vitte a jóbarát, aki azóta eltűnt. Tragikus sorsában imadásig megszerette az asszonyt, akiben eddig nem is látta meg a női, csak a gyermeki pajtás feleségét, akinek lehar jó-sága vigasztaló simogatás a lázalan férfi szívének.

Bolond évek jöttek es rabló kézzel magukkal vitték mindent. Néhány év és már a kártya, a lov és a hába-hajszolt, drágán hazudott szerelmem-farsangján-elővadt a bírtok és minden.

A bor mámorában kóborolt a maga lelke utvesztőben, mint régen, nagy vandorok-aliban a külső világban, most is ottan és kizertén.

Elvesztette magát is, kiegészített lett belőle és mar nem is emlékezett.

De ilyenkor, aratás idején, megdobbant szívében az elemi mit.

A szürke városi berház kis udvari szobájába betévedt a regen eliramított iradalan meszesesével a földök, az elcsúszott földök dus illata és az elveszett ember könyves esome visszanezett mindekre, ami mar semmi...

Most is az emlékezés háborzongató lábában feltépte magát rogyant izmai gyíkos megfeszítésével a karosszék kényelmes bőrtömből, kinyit két ószi ágak szárazságig sorvadit karja és manokaját fogta, mint valami zord, krisztusi kaszát.

— Dolgozni fogok! — hörögte földökölő asszál. Aratás lesz itt, nagy aratás...

És lett is.

Suhogva jött a láthatatlan Rém és kórtűnített.

Nem látott semmit, de mindent látott. Zörgött a csúrt kéz, rendet vágott a néma kasza és egy amatlan öreg szemre rácsukdott az örök álom.

Csak egy légy zümmögte a maga életvágának harafélelemtől füled. Jucsa, egyhangu muzsikát. Aztán az is elhalgatott.

Az aratás nagy, sönapi eszende eszorgatóságig a szomszós kis szobán.

